

Докжтъ калугеритѣ и попадаята пжтуваха така по Шипченскій Балканъ за мѣнастиритѣ Св. Богородица и Св. Георги, въ Сливенъ всичко бѣше тихо и спокойно. Не разсждаваха за Каракачанитѣ, защото бѣше настѣгнато вѣмето за тѣхнѣ чергарство — едни дождоуха, други стиваха. Тѣ всички си виаха тескерета, и си виаха данъцитѣ за себе си, за конѣтѣ и за овцѣтѣ; а отъ тѣхъ само това се и искаше. Турската полиция не е пѣмската, тя не мжчи и не притѣсняява людѣтѣ за това че тѣ се расхождатъ по Божийтъ свѣтъ. За Петра Катхрджията даже и не гворяха, не е ново че кѣкого хвърлили въ затвора. Повѣстки не испрашатъ и процесѣт не водятъ, а просто по заповѣдь: ей, въ дупката! ще повлекжтъ безъ съпротивление, ще хвърлятъ въ тъмницата, ще турятъ въ букаи, и сѣди докжтъ кажатъ: махай се къмъ дявола, и ще пуснатъ на свобода. Мютесарифина заповѣда да запратъ, мютесарифина заповѣда да сѣди запрѣвъ, мютесарифина ще заповѣда и да пуснатъ — негова воля е; защо тукъ да разсждаваме напрасно! Въ града разказваха че мютесарифъ-паша вече третий день не излиза изъ харема и че никого при него недоуцатъ. Не е ли прѣпилъ на свадбата? Но той пияше само кафе и шербегъ, и като правосвѣренъ поклонникъ на Пророка не се докосваше до спиртниѣ питиета. Не се ли е огорчилъ той отъ онова, което се случи послѣ свадбата? Неговото сърдце е меко като воскъ, сълвнѣтѣ всѣкога сж готови да рукнатъ изъ очитѣ му. Службата е тѣжакъ дългъ; всѣко наказание вреди на здравieto му. Членовѣтѣ на меджлиса напрасно чѣнатъ пашата въ залата на засѣданията — той не дохожда. Юзбашията на заптиятѣ испраща свойтъ рапортъ въ харема чрезъ черниятъ евнухъ и не получава отговоръ. Телеграфиста донесе телеграмми изъ Едрене, и него не пуснаха; той запечата телеграмнитѣ и ги прѣдаде чрезъ евнуха. Мюфтията и Кадия заговарватъ съ телеграфиста и се стараятъ да му развържатъ явика, но той се избръща отъ тѣхъ и пази мълчание. Защо ли ще сж? За десятъка да не сж? — него вече го събраха; за данъцитѣ? — и тѣ сж събрани. На телеграфиста, родомъ